

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Quomodò commouendi sint patresfamiliâs. Cap. XL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

Sanctæ religionis conseruatricē diuinitus tot & tam magna beneficia illis esse concessa, non ut priuati sibi propria facerent; sed ut libertate & honesto ocio illi fruerentur: vehemens illud studium ad paradas opes, quod à quibusdam adhibetur, adhibetur ad religionem sanctam tuerdam, ad sanciendas & seruandas leges, ad iustitiam collendam, ad salutaria consilia proponenda. Verum ad nobiles cōuertens orationem, quando hi solent esse magnanimi, & plerunque admodum ambitiosi, ad humilitatem maximè sunt excitandi, & valde deterrendi, nè in illud magnum incident dedecus, quod est à parentum gloria degenerare: humilitati in primis studeat, nullam esse nobilitatem, quæ cum Christi nobilitate sit conferenda. Ignobiles, ad veram nobilitatem, quæ in obseruatione religionis & in virtutibus est collocata, sunt accendendi. Docet tamen orator, ut ignobiles nunquam nobilibus se pares putent; quandoquidem cum claris sint orti parentibus, & antiquis sapè diuitijs abundant, illis etiam concessum videtur, vt à ceteris, eis quidam tribuantur honores.

Quomodo commouendi sint patresfamiliās.

Cap. XL.

PORRO autem cum maior auditorum pars, hac ratione distingui possit, ut alij sint famuli, alij domini, quos rectius patresfamiliās dixerimus; ad hos sapissime ita conuertendus est sermo. nemine rint ideo se constitutos esse patresfamiliās à Domino, ut familiam suam informent, hortentur, corripiant, & consolentur; idque ab illis requiri, ut vniuersa familia suæ se virtutum exemplar

plar præbeant: huius muneris exacturum Dominum rationē quo loco cōmodissimè poterit dicere ad eos, qui hac diuinitus concessa potestate abutuntur: noli esse sicut leo in domo tua, euertens domesticos tuos, & opprimens ibi subiectos: mundum esse tanquam amplissimam quādam familiā Christi; Christum præscripsisse legem charitatis, pietatis, humilitatis: iurgia, conuicia, & verba iniuriosa, quibus vti solent serui suarū cupiditatū, huius seculi domini, esse maximē detestāda: B. Paulum Apostolum audiendum, qui scripsit ad Ephesios; Et vos domini, eadem facite illis, quemadmodū vobisip̄s fieri optaretis, si serui essetis & pauperes; scientes quia eorum & vester Dominus est in celis. Quæ verba oratorio modo explicans Ecclesiasticus orator, sic populū, sic patres familiās alloquatur: Existimate, fratres, vos seruorū vestrorum esse conservuos, qui communem dominū habetis in cælo, qui eundem celi & terræ rectorem agnoscitis Deum; eundem illorum & vestrum patrē experimini; eundem etiam horribili illo die iudicij iudicē habituri. Qua mensura mensa fueritis, metietur vobis, docuit cōmunitis omnium Dominus. His verbis ostendet, immoderatis laboribus non esse grauandos famulos, res necessarias ad viclum & vestitum illis prouidendas, eis soluendam mercedem, studendum, vt meliores efficiantur; indulgentia, nimia familiaritate, & communicatione secretorum, non eos esse ad licentiam, quod quidam faciunt, erudiendos. Hoc loco peruersa quorūdam dominorum consuetudo acriter erit reprehendenda, quod famulis suis, veluti mancipijs, vt an tur, & veluti tyrauni miserrimæ cuiusdam domūs seruos suos adhibeant sibi ministros ad multa scelera paranda.

tranda corruptores suorum filiorum, eos efficiat. Quamobrem obiurgandi sunt s^æpè, nè huiusmodi homines alant, nè multitudine famulorum inutilium, quæ familias perturbet, delectentur, opes suas in alios v^sus conferant, alant potius seruos Christi, pauperibus subueniat, sciant in multas calamitates incidisse, & perpetua infamia multas familias fuisse notatas, ob hanc vnam causam, quod nulla in eis erat disciplina; paterfamilias turpiter iracundia, aut cupiditati seruiebat, & famuli dominabantur. hinc homicidia, hinc supra, hinc adulteria, hinc multas calamitates exortas esse commemorabit.

Quibus verbis excitari debeant famuli.

Cap. X L I.

VBI hoc argumentum tractauerit, ad famulos orationem conuertens, explicabit pluribus ea verba B. Pauli: Serui, obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis timentes Deum: quodcunque facitis, ex animo operamini, sicut domino, & non hominibus, scientes, q^{uod} à domino accipietis retributionem hereditatis. Quæ verba necessariò sunt s^æpè explicanda, cùm plerique non seruant in domino, sed ad oculum, & vt placeant; quod maximè in aulis principū solet accidere: quo loco, sunt excitandi qui seruiunt, vt seruant in Domino, eatenùs pareant dominis suis, eatenùs quod iubet, cum lege Domini consentit, aut saltē diuinæ legi nō aduersatur. reprehendendi sunt huius seculi mores, quod famuli, quod familiares, vt placeant dominis, illis adulantur; malum